DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ w KATOWICACH

KATOWICE, dnia 10 maja 1958 r. Nr 4 Poz. 18

Poz.
18 — Instrukcja nr 4 Wojewódzkiej Komisji Cen w Katowicach, w sprawie trybu postępowania przy składaniu wniosków o ustalenie cen zbytu artykułów zaopatrzeniowych i inwestycyjnych oraz cen usług na roboty (usługi) o charakterze przemysłowym.

18

INSTRUKCJA Nr 4

Wojewódzkiej Komisji Cen w Katowicach

z dnia 25 marca 1958 r.

w sprawie trybu postępowania przy składaniu wniosków o ustalenie cen zbytu artykułów zaopatrzeniowych i inwestycyjnych oraz cen usług na roboty (usługi) o charakterze przemysłowym.

I. Przepisy Ogólne.

Na podstawie Zarządzenia Ministra Przemysłu Drobnego i Rzemiosła z dnia 29 sierpnia 1957 r. (Monitor Polski Nr 84 poz. 505 z 29 października 1957 r.) w sprawie trybu postępowania przy przesyłaniu wniosków o ustalenie cen zbytu artykułów zaopatrzeniowych i inwestycyjnych Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej — Wojewódzka Komisja Cen (zwana dalej Komisją) postanawia co następuje:

§ 1. Rzemieślnicze spółdzielnie zaopatrzenia i zbytu, zrzeszenia branżowe i terenowe przemysłu prywatnego, centrale handlowo-techniczne, zakłady przemysłu prywatnego i rzemieślnicy obowiązani są przed rozpoczęciem produkcji (eksploatacji, usług, robót) oraz dostaw, do opracowania i przesłania Komisji wniosków kalkulacyjnych) o ustalenie ceny zbytu (usług) w 1 egzemplarzu a przy artykułach przeznaczonych na eksport w 3 egzemplarzach.

§ 2. 1. Do wniosku kalkulacyjnego wymienione jednostki dołączają:
kopię lub oryginał zamówienia (zlecenia) odbiorcy lub dystrybutora,
2. rysunek techniczny z opisem technicznym lub wzór (próbka) oznaczony w sposób trwały (ometkowany) przez wnioskodawcę,
3. dowód opłaty manipulacyjnej potwierdzony przez bank finansujący, stwierdzający dokonanie wpłaty na konto NBP. III. O/M. Katowice Nr 420-95-1/336 Prez. WRN Wydział Ogólno-Gospodarczy. Opłata wynosi 5 promille od wartości zamówienia do 25 tys. złotych a 4 promille powyżej tej sumy, przyczym najniższa opłata wynosi 40.— zł.,
4. opinię odbiorcy lub dystrybutora co do wysokości proponowanej ceny (cena umowna). Opinia ta może być umieszczona na kopii zamówienia lub wniosku kalkulacyjnym,
5. oświadczenie o zatwierdzeniu uprzednio ceny na artykuł objęty kalkulacją ze wskazaniem władzy, numeru i daty decyzji (str. 6 wniosku Dz. I. pkt. 2),
6. dowód stwierdzający legalność nabycia surowców deficytowych (metale nieżelazne, surowce tworzyw sztucznych, skóra, szczecina, włosie i t. p. artykuły podlegające reglamentacji i kontroli państwowej.
7. zaświadczenie (atest) uprawnionych władz lub instytucji przy składaniu wniosków kalkulacyjnych na wytwarzanie artykułów chemicznych, farmaceutycznych, sprzętu sanitarnego i medycznego,
8. dokumentację techniczną przy wnioskowaniu cen zbytu na nietypowe roboty remontowo-budowlane a w szczególności protokóły technicznego odbioru i księgi obmiaru, robót (kalkulacja wynikowa), względnie protokóły zlecające wykonanie robót podpisane przez dział głównego mechanika, określające charakter robót, jakie mają być wykonane (kalkulacja wstępna),
9. a) kartę rzemieślniczą i kartę rejestracyjną — warsztaty rzemieślnicze niekoncesjonowane,
b) koncesje — zakłady prywatnego przemysłu i rzemiosła zobowiązane do posiadania koncesji,
10. dowody stwierdzające wysokość kosztów robocizny (usługi) obcej, cen materiałowych oraz wysokość narzutów kosztów ogólnych — podanych we wniosku kalkulacyjnym, przyczym, jeżeli koszt usługi (robocizny) obcej przekracza w całości zamówienia wartość 2.000— zł należy dołączyć odpis decyzji o ustaleniu ceny,
11. arkusze kalkulacyjne z podaniem wysokości kosztów własnych i narzutów do kosztów wytwarzania warsztatu (rzemieślnicze spółdzielnie zaopatrzenia i zbytu, pomocnicze spółdzielnie rzemieślnicze, gospodarcze zrzeszenia rzemieślników).
2. Wniosek o ustalenie ceny zbytu powinien określać warunki dostawy i rodzaj opakowania.

§ 3. 1. Komisja może zażądać od wnioskodawcy przedłożenia pisemnego oświadczenia zleceniodawcy o odmowach wykonania zamówienia przez jednostki gospodarki uspołecznionej.
2. Spółdzielnie pracy, inwalidów, przemysłu ludowego i artystycznego, przesyłają do Komisji wnioski kalkulacyjne na wzorach K-6 z pominięciem załączników podanych w § 2, pkt. 1, 6, 9, 11 a przedsiębiorstwa państwowe — ponadto w pkc. 3 tegoż §-u.

§ 4. Za realizację dostaw robót i usług na rzecz jednostek państwowych oraz za tryb udzielania zamówień jednostkom gospodarki nieuspołecznionej odpowiada zamawiający (zleceniodawca) zgodnie z przepisami ustawy z dnia 28 grudnia 1957 r. (Dz. U. R. P. Nr 3 poz. 7 1958 r.) o dostawach, robotach i usługach na rzecz jednostek państwowych.

§ 5. Przedsiębiorstwa składające wnioski kalkulacyjne na eksploatację kruszywa naturalnego (piasek przemysłowy, dolomit, żwir, kamień wapienny, glinka przemysłowa, kamień drogowy i budowlany i inne) winny oprócz wyżej wym. dokumentów (§ 2 pkt. 1—11) dołączyć:

1. zaświadczenie geologa wojewódzkiego stwierdzające, że teren eksploatacyjny nie podlega kompetencji władz górniczych,
2. kopie umowy dzierżawnej zawartej z właścicielem terenu eksploatacyjnego,
3. opis techniczny zawierający następujące dane:
   1. ziarnistość (granulację), wagę i ewent. składniki mineralne lub chemiczne, normy i warunki techniczne, wymiary i t. p.
   2. odległość miejsca eksploatacji do stacji załadowczej (rampy) w km.,
   3. stan drogi (zły, średni, dobry),
   4. stan zatrudnienia,
   5. środki transportowe (obce, własne, stan techniczny, nośność),
   6. koszt przewozu 1 tony lub 1 tono km.,
   7. wydajność pracy na dobę w tonach.

§ 6. Przy wnioskowaniu cen usług na eksploatację i demontaż złomu należy dołączyć do wniosków kalkulacyjnych umowę zawartą z rejonową zbiornicą złomu oraz podać w opisie elementy podane w § 5 pkt. 2—7.

§ 7. Wnioski kalkulacyjne na dawnych wzorach (K-3, K-4, K-5) będą przyjmowane do załatwiania przez Komisję do czasu wyczerpania ich zapasów najdalej do 30 czerwca 1958 r .

§ 8. W wypadku niedołączenia wymaganych dokumentów wym. w §§ 2 i 5 Komisja zwraca wniosek kalkulacyjny do uzupełnienia przez wnioskodawcę w określonym terminie.

§ 9. 1. Nie należy przesyłać do Komisji kosztorysów na roboty budowlano-montażowe n. p.:
a) montażowe i demontażowe konstrukcji stalowych, technologicznych, aparatury pomiarowo-kontrolnej, maszyn i urządzeń technicznych,
b) elektro-energetyczne i teletechniczne (montaż, demontaż, instalacje),
c) roboty ziemne,
d) remontowe i instalacyjne,
e) transportowo-podnośne (dźwigi, urządzenia dźwigowe),
f) dotyczące centralnego ogrzewania,
g) stolarskie, ciesielskie, ślusarsko-kowalskie, kamieniarskie i inne, wykonywane na podstawie dokumentacji projektowo-kosztorysowej dla inwestycji i kapitalnych remontów.

2. Wymienione rodzaje robót (a—g) winny być rozliczane wg. kosztorysu opracowanego w oparciu o obowiązujące cenniki z doliczaniem przysługujących narzutów dla danej kategorii robót objętych cennikami państwowymi.

3. W razie braku poszczególnych pozycji w cennikach — koszty robót (a—g) należy kalkulować w oparciu o obowiązujące normy wg. współczynnika przeliczeniowego dla strefy II-giej (wojew. katowickie).

4. Tryb przewidziany w ust. 1—3 obowiązuje również w stosunku do robót spoza planu inwestycyjnego i planu kapitalnych remontów (roboty remontowo-budowlane).

§ 10. 1. Również nie przesyła się do Komisji wniosków kalkulacyjnych:
a) przy których wartość całego zamówienia na dostawy nietypowych artykułów zaopatrzeniowych i inwestycyjnych (wykonanie robót, usług) — nie przekracza wartości — 2.000 zł.,
b) na typowe usługi (roboty) objęte obowiązującymi cennikami władz centralnych i terenowych (usługi rzemieślnicze),
c) na wytwarzanie artykułów w ramach produkcji ubocznej z wyjątkiem materiałów budowlanych, na które należy składać wnioski kalkulacyjne, na wzorze K-6 bez załączników wymienionych w § 2 pkt. 1—11.

2. Do wniosku należy dołączyć opinię jednostki nadrzędnej odnośnie proponowanych cen materiałów budowlanych. Na produkcję uboczną materiałów budowlanych, Komisja zatwierdza ceny zbytu.

3. Natomiast ceny na inne artykuły wytwarzane w ramach produkcji ubocznej, uzgadniają we własnym zakresie wytwórcy z odbiorcami, przy czym ceny (umowne) tych artykułów nie mogą być wyższe od cen rynkowych objętych obowiązującymi cennikami państwowymi.

4. Wysokość uzgodnionej ceny na artykuły pochodzące z produkcji ubocznej należy podać do wiadomości Komisji w przeciągu 7 dni licząt od daty uzgodnienia ceny.

§ 11. 1. Nie przesyłają do Komisji wniosków o ustalenie cen zbytu lub usług:
a) przedsiębiorstwa państwowego przemysłu drobnego, dla których ceny zbytu ustala właściwy centralny zarząd przemysłu,
b) przedsiębiorstwa państwowego przemysłu terenowego podległe radom narodowym na dostawy typowych artykułów zaopatrzeniowych i inwestycyjnych objętych aktualną listą artykułów, dla których ustalono jednolite ceny zbytu w skali krajowej oraz na świadczenie usług typowych (przemysłowych) objętych obowiązującymi te przedsiębiorstwa — cennikami,
c) spółdzielnie pracy, inwalidów, przemysłu ludowego i artystycznego na dostawę artykułów typowych objętych rejestrami jednolitych cen zbytu ustalonych decyzjami PKPG. w styczniu 1956 r. i wykazami do cenników „Z" (państwowych jednostek zbytu) dopuszczonych do stosowania przez spółdzielnie w danym okresie.

2. Natomiast wnioski o ustalenie cen zbytu typowych artykułów zaopatrzeniowych i inwestycyjnych oraz typowych usług przemysłowych nie objętych listą artykułów, cennikami i rejestrami jednolitych cen zbytu, o których wyżej mowa przedkładają:
a) przedsiębiorstwa państwowe przemysłu terenowego podległe radom narodowym i jednostki gospodarki nieuspołecznionej — Wojewódzkiej Komisji Cen,
b) spółdzielnie — Centralnemu Związkowi Spółdzielczości Pracy.

3. Komisja nie ocenia i nie potwierdza zgodności z cenami lub normami rachunków, ofert, umów i kosztorysów.

§ 12. 1. Udzielenie zamówień o wartości powyżej 2.000,— zł na dostawy nietypowych artykułów, wykonanie robót (usług) o charakterze przemysłowym w trybie przetargu lub bezprzetargowego wyboru ofert najkorzystniejszych — nie zwalnia wykonawców od obowiązku składania wniosków kalkulacyjnych o ustalenie ceny zbytu.

2. Przepis powyższy dotyczy również dostaw typowych artykułów zaopatrzeniowych i inwestycyjnych wykonywanych przez wytwórców prywatnych.
3. Komisja może przekazać uprawnienia w zakresie ustalania (uzgadniania) cen zbytu artykułów zaopatrzeniowych i inwestycyjnych, cen robót (usług) o charakterze przemysłowym — producentowi w porozumieniu ze zleceniodawcą — wykonywanych w trybie przetargowym do określonej wartości zamówienia.

§ 13. 1. Za wyroby typowe należy uważać te wyroby:
a) które zostały objęte rejestrami jednolitych cen fabrycznych i zbytu produkcji spółdzielczej,
b) objęte cennikami „Z" państwowych jednostek zbytu,
c) wytwarzane wg państwowych norm,
d) stale produkowane,
e) powtarzalne itp.
Sam fakt, że wyroby te są objęte cennikami lub normami wyklucza ich nietypowość.
2. Za wyroby nietypowe należy uważać te wyroby:
a) których produkcja ma charakter jednostkowy lub małoseryjny,
b) niepowtarzalny,
c) wykonywane wg. warunków technicznych i receptur określonych indywidualnie przy każdym zamówieniu.

II. Przepisy szczegółowe.

§ 14. 1. Wzór K-6 str. 1 służy do wskazania danych ogólnych dotyczących zamówienia i kosztów własnych produkcji (usług) i stanowi zestawienie danych z arkuszy Km-6, Kr-6, Ks-6.
2. W rubryce „Artykuł — Nazwa" należy podać nazwę artykułu, jego wymiary oraz cechy techniczne i użytkowe charakteryzujące dany artykuł np. regał magazynowy 200×100×60 wykonany z tarcicy iglastej lub sprężyna szczęki hamulca przedniego „Star 20" z uszkami L—55 ⏀ 13,5/⏀ 3 mm, wykonana z drutu stalowego, zwykłego, twardego.
3. W pozycji „zestawienie kalkulacyjne" dla... sztuk należy wymienić ilość jednostek przyjętą za podstawę kalkulacji wg obowiązujących jednostek miar wzgl. kompletu z ewentualnym podaniem sztuk. Tę samą ilość należy przyjąć do obliczeń poszczególnych grup kosztowych Km, Kr i Ks (koszty podstawowe).
4. Zestawienie winno być zaopatrzone w podpis wnioskodawcy i datę sporządzenia kalkulacji.
5. Narzut kosztów ogólnych — w stosunku procentowym do robocizny bezpośredniej poz. 2 — obejmuje w zestawieniu kalkulacyjnym na nowych wzorach 2 grupy:
a) koszty wydziałowe (poz. 4) które obejmują nakłady powstające w związku z kierowaniem i działalnością zakładu (warsztatu) produkcyjnego (usługowego); a zatym w poz. tej wystąpią wszystkie koszty poniesione na zakładzie produkcyjnym (warsztacie) z wyjątkiem kosztów podstawowych poz. 1—3 np.;
koszt materiałów pośrednich i przedmiotów nietrwałych, ubezpieczenia społeczne pracowników fizycznych, płace i ubezpieczenia społeczne pracowników nie zatrudnionych bezpośrednio w produkcji, amortyzacja maszyn i urządzeń itp.
b) koszty ogólno - fabryczne obejmują nakłady, które dotyczą obsługi zakładów jako całości jak też administracji i kierownictwa biura lub zarządu (np. koszty materiałów i przedmiotów nietrwałych w biurach, płace i ubezpieczenia pracowników umysłowych, amortyzację urządzeń biurowych, delegacje służbowe, nakłady finansowe oraz pozostałe koszty zarządu i administracji.
6. Suma kosztów w poz. 1—5 daje koszt wytwarzania artykułów (usług) objętych kalkulacją (poz. 6). Koszt sprzedaży (poz. 7) dotyczy nakładów związanych z transportem i ekspedycją artykułów o ile tego rodzaju koszty obciążają dostawcę zgodnie z warunkami umowy.
7. Koszt wytwarzania plus koszt sprzedaży (poz. 6+7) daje koszt własny, który łącznie z zyskiem stanowi cenę fabryczną kalkulowanego artykułu (usługi), która z kolei po doliczeniu podatku obrotowego daje w wyniku ogólną cenę zbytu dla artykułu(ów) objętego(ych) zestawieniem kalkulacyjnym.
8. Dopuszczalny narzut zysku wynosi dla przedsiębiorstw państwowych i spółdzielni 5%, dla wytwórców prywatnych 10% ogólnych kosztów wytwarzania.
9. W pozycji 14 należy każdorazowo podać cenę zbytu jednostkową wynikłą z podzielenia ogólnej ceny zbytu przez ilość sztuk w zestawieniu kalkulacyjnym.
10. Arkusze Km. Kr. służą do szczegółowego obliczenia wg podanych rubr. (kosztów materiałowych i robocizny produkcyjnej w chronologicznej kolejności operacji, to znaczy, że plan operacyjny winien być podany w rozbiciu na poszczególne czynności na stanowisku roboczym w kolejności wykonywania np):
a) obróbka mechaniczna, toczenie, struganie, frezowanie itd.,
b) obróbka ręczna — z podaniem rzeczywistego czasu trwania danego procesu technologicznego i rzeczywistych, realnych stawek godzinowych.
11. Arkusz Ks służy do obliczania specjalnych kosztów wg podanych rubr. (kosztów materiałowych i rowyłącznie danego artykułu czy serii zamówienia, o ile wymaga tego ścisłość rozliczenia kosztów na poszczególne wyroby (matryce, wykrojniki, dokumentacja techn. prototypy i inne).
12. Prawidłowo opracowany wniosek kalkulacyjny powinien odpowiadać na następujące pytania:
1. co będzie wykonywane,
2. jak to ma być zrobione,
3. z czego to ma być zrobione,
4. ile to ma kosztować.

III. Decyzje.

§ 15. 1. Decyzje Komisji ustalające ceny zbytu artykułów zaopatrzeniowych i inwestycyjnych oraz ceny robót (usług) o charakterze przemysłowym są wydawane wnioskodawcom:
a) na dostawę oznaczonej ilości artykułów (wykonanie określonego charakteru robót, usług) na rzecz określonego zleceniodawcy (odbiorcy),

b) na oznaczony czas — przy produkcji ciągłej i cennikach na roboty (usługi) o charakterze przemysłowym.

2. Ceny zbytu ustalone decyzją Komisji (pkt. a) dotyczą wyłącznie dostaw, (robót) oznaczonych w decyzji i nie mogą być stosowane do innych transakcji nie objętych decyzją.

3. Ceny zbytu obowiązują wyłącznie przy dostawach, robotach (usługach) wykonywanych na rzecz jednostek budżetowych oraz jednostek gospodarki uspołecznionej (w zakresie zaopatrzenia i inwestycji) i nie mogą być stosowane przy dostawach dla sieci handlu uspołecznionego.

4. Zleceniodawca (odbiorca) obowiązany jest nadzorować wykonanie zleconych dostaw, robót, a w wypadku stwierdzenia, że dostarczony artykuł (wykona robota) nie odpowiada pod względem jakości przedmiotowi (robocie) — opisanemu w kalkulacji — winien zawiadomić o tym Komisję celem skorygowania ceny.

5. Dostawy artykułów (świadczenia usług (robót) dokonywane są na podstawie umów oraz obowiązujących przepisów szczególnych o dostawach, robotach i usługach na rzecz jednostek państwowych.

IV. Odwołania.

§ 16. 1. Od decyzji ustalającej cenę zbytu (usług) przysługuje producentowi prawo wniesienia odwołania poraz pierwszy do Komisji, która wydała decyzję w przeciągu 14 dni od daty otrzymania decyzji.

2. W wypadku utrzymania przez Komisję decyzji w mocy, producentowi przysługuje prawo odwołania się do Państwowej Komisji Cen w Warszawie za pośrednictwem Komisji również w terminie 14-dniowym, licząc od daty otrzymania decyzji odmownej.

3. Do odwołań wnoszonych do Państwowej Komisji Cen należy dołączyć kopię wniosku kalkulacyjnego.

4. Komisja odrzuca odwołania wniesione po terminie.

V. Cenniki na roboty (usługi) o charakterze przemysłowym.

§ 17. Komisja może w uzasadnionych wypadkach (usuwanie awarii, usprawnienie dostaw i robót) ustalić opłaty za usługi na oznaczony czas na wniosek wytwórcy dla ściśle określonego typu robót (usług) o charakterze przemysłowym, stale powtarzających się z ewentualnym uwzględnieniem kosztów surowca i materiałów pomocniczych (cennik na usługi ciągłe).

VI. Odniesienie cen, przedłużenie terminu ważności decyzji, rewizja cen.

§ 18. 1. Producenci dystrybutorzy, którzy otrzymali decyzję Komisji ustalającej cenę zbytu na dostawę artykułów, wykonanie robót (usług) wg zamówienia na określoną ilość lub na czas oznaczony, mogą wystąpić do Komisji (w roku kalendarzowym, w którym zatwierdzono ceny) z wnioskiem o odniesienie ustalonych cen zbytu na dalsze dostawy lub roboty z pominięciem ponownego opracowania wniosku kalkulacyjnego, jeśli nie zaistniały zmiany w składnikach materiałowych lub w procesach technologicznych danego artykułu czy też robót.

2. Do wniosku o odniesienie cen zbytu, prolongatę terminu ważności decyzji (cennika) należy dołączyć:

1. dowód opłaty w wys. podanej w § 2 niniejszej Instrukcji,
2. kopię lub oryginał zamówienia na dalsze dostawy,
3. wzór lub rysunek techniczny, jeśli takowy został zwrócony wnioskodawcy po zatwierdzeniu ceny zbytu na podstawie wniosku kalkulacyjnego.

3. Komisja może —po upływie kwartału lub innego okresu sprawozdawczego, licząc od daty wydania cennika lub decyzji na oznaczony czas (produkcja ciągła) — przeprowadzić rewizję cen w oparciu o kalkulację wynikową.

VII. Postanowienia końcowe.

§ 19. 1. Wnioski kalkulacyjne opracowane nierzetelnie i nieuczciwie będą zwracane przez Komisję bez rozpatrzenia.

2. Właściwość miejscową władzy uprawnionej do ustalania cen zbytu określa się według siedziby wywytwórcy.

3. Ceny zbytu ustalone w trybie określonym niniejszą Instrukcją, obowiązują od daty wydania decyzji, jeżeli decyzja o ustaleniu ceny nie określa innego terminu.

4. Wnioski, podania i odwołania składane przez jednostki gospodarki nieuspołecznionej podlegają opłacie skarbowej (stemplowej) w wysokości 10— zł od 1 egzemplarza a 2,— zł od każdego załącznika oraz potwierdzenia odbioru.

§ 20. Instrukcja niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Wojewódzkiej Komisji Cen

J. Żyłka

Redakcja i Administracja Dziennika Urzędowego Wojewódz kiej Rady Narodowej — Prezydium Wojew. Rady Narodowej
Katowice ul. Jagiellońska 25, I p. pok. 251 — tel. 359.

Prenumerata roczna ze skorowidzem — zł. 18.
Cena pojedyńczego egzemplarza do 4-ch stron druku — zł. 0,90, przy większej ilości stron — o 0,30 od każdej drukowanej strony.
Ceny ogłoszeń: cała strona — zł. 240, 3/4 strony — zł. 210, 1/2 strony — zł. 165, 1/4 strony — zł. 90, 1/8 strany — zł. 60, za wiersz mm 1 szp. — zł. 2.70, za układ tabelaryczny dolicza się 100 %.
Ogłoszenia o zagubieniu dokumentów — ryczałt zł. 9.
Należność za prenumeratę kierować należy: Narodowy Bank Polski — III Oddział Miejski w Katowicach — konto Nr 420-95/1—336 — cz. 15, dz. 5, rozdz. 19.
Wydział Ogólno-Gospodarczy Prezydium W.R.N. w Katowicach

ODBIORCA: Opłata pocztowa uiszczona ryczałtem

Cena zł 0,90

KZG. 2a 898 4. 58 C-19 - 2.500 szt. A 1 druk. 60 gr.